

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010092
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518010092.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a prísediacich Kláry Pastorkovej a Ing. Anny Morávkovej, v trestnej veci obžalovanej Q. Z., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 27. marca 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaná

Q. Z., nar. XX.XX.XXXX C. Z., trvalé bydlisko I., prechodne H. XXX, Ž.,

sa uznáva za vinnú, že

v presne nezistenom čase od 16:00 hodiny dňa 03.07.2016 do 07:00 hodiny dňa 04.07.2016 v N.Š. R. R. X. J. pri A. B. odcudzila tam zaparkované riadne uzamknuté osobné motorové vozidlo značky Renault Megane, rok výroby 1997, farba modrá metalíza, EVČ: P. XXXBN, VIN: VF., a to za použitia pravého kľúča, ktorý si za týmto účelom neoprávnene zadovážila v období od presne nezisteného času dňa 29.06.2016 do 12:00 hodiny dňa 02.07.2016 v N. počas jej pobytu v izbe číslo 205 hotela Š. z osobných vecí S.R. J. bez jeho vedomia, pričom vozidlo následne predala N. K. v I. za sumu 100 eur, čím poškodenému S. J.Č. spôsobila škoda krádežou vo výške 350 eur,

t e d a

- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu, pričom čin spáchala závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l a

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa jej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň sa jej ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa jej ustanovuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j), písmeno h) Trestného zákona sa jej ukladajú povinnosti spočívajúce v príkaze

- zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a
- podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušujú sa výroky o trestoch
- trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 13. októbra 2017, sp. zn. 0T/234/2017, právoplatný a vykonateľný 13. októbra 2017,
- trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 9. októbra 2017, sp. zn. 9T/135/2017, právoplatný a vykonateľný 9. marca 2018 a
- trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 19. marca 2018, sp. zn. 2T/176/2017, právoplatný a vykonateľný 26. mája 2018,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 16. apríla 2018 obžalobu sp. zn. Pv 641/16/2204 (ďalej len obžaloba) na Q. Z. (ďalej len obžalovaná) pre skutok opísaný v skutkovej vete výroku o vine rozsudku právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona.

Ku konaniu a k vykonaniu hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej

Obžaloba bola obžalovanej doručená do vlastných rúk 8.7.2018 na adresu H. XXX, Ž.X. (u N. P.).

Súd vo veci vytýčil termíny hlavného pojednávania postupne na 12.9.2018, 12.11.2018 a 18.2.2019. Prvé dva termíny museli byť odročené pre neúčast' obžalovanej, nakoľko si nepreberala súdne zásielky na adrese H. XXX, Ž.W. u N. P., ktorú uviedla ako adresu na doručovanie písomností. Keďže sa miesto jej pobytu vykonanými šetreniami zistiť nepodarilo, súd 5. decembra 2018 vydal príkaz na jej zatknutie, ktorý bol zrealizovaný 19.12.2018. Obžalovaná bola v rámci výsluchu vypočutá k zadržaniu, k osobe a k veci, termín hlavného pojednávania 18.2.2019 vzala na vedomie a následne bola prepustená zo zatknutia. Taktiež bola pri výsluchu náležite poučené o práve na obhajobu, pričom uviedla, že obhajcu nežiada a vo veci sa bude hájiť sama.

Hlavného pojednávania konaného 18.2.2019 sa obžalovaná síce zúčastnila, avšak hneď na úvod svojho výsluchu požiadala súd o ustanovenie obhajcu z dôvodu nemajetnosti, keďže svoj pôvodný zámer hájiť sa sama si rozmyslela. Za účelom ustanovenia obhajcu súd hlavné pojednávanie odročil na 1.4.2019, ktorý termín pre kolíziu neskôr súd zmenil na 27.3.2019. O zmene termínu súd strany dostatočne včas informoval, obžalovaná si predvolanie prevzala osobne 11.3.2019, jej obhajkyňa 25.2.2019.

Opatrením z 19. februára 2019, sp. zn. 16T/28/2018, jej súd ustanovil z dôvodu podľa § 40 odsek 2 Trestného poriadku za obhajkyňu advokátku JUDr. O. J. (ďalej len obhajkyňa).

Hlavného pojednávania konaného 27.3.2019 sa obžalovaná, napriek riadne a v čas vykázanému doručeniu, nezúčastnila a svoju neúčast' nijako neospravedlnila, preto súd pojednávanie vykonal v jej neprítomnosti postupom podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, keďže v cit. ust. stanovené podmienky pre tento postup boli splnené. Voči tomuto procesnému postupu prokurátorka ani obhajkyňa nenamietali. Z vyjadrenia obhajkyne vyplynulo, že sa jej s obžalovanou nepodarilo spojiť a jej priateľ N. P. v telefonickom rozhovore obhajkyňi uviedol, že obžalovaná už u neho nebýva.

Na obžalovanú sa súčasne nevzťahovala žiadna z podmienok uvedených v ust. § 252 odsek 3 Trestného poriadku, ktorá by vylúčila možnosť konať v jej neprítomnosti, lebo obžalovaná nie je vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody, horná hranica trestného činu, pre ktorý bola trestne stíhaná neprevyšuje desať rokov a v prípade obžalovanej nešlo ani o prípad povinnej obhajoby (§ 37 Tr. por.). Zároveň bola splnená aj materiálna podmienka, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť v jej neprítomnosti, lebo obžalovaná sa k veci v prípravnom konaní riadne vyjadrila a jej ďalší výsluch už nebol potrebný.

K dokazovaniu

Keďže súd konal v neprítomnosti obžalovanej, boli splnené zákonné podmienky pre čítanie výpovede obžalovanej podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku ako aj čítanie výpovedí poškodeného a svedka z prípravného konania postupom podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku. Tento postup v konaní navrhla prokurátorka, prítomná obhajkyňa nenamietala.

Z prečítanej výpovede obžalovanej z prípravného konania z 12.2.2018 vyplynulo, že bola zákonným spôsobom poučená a po poučení uviedla, že skutok, ktorý sa jej kladie za vinu nespáchala, nie je to pravda. Poškodeného S. J. vôbec nepozná, v živote nebola v aute Renault Megane, ani ho neotvárala. To auto nikomu nepredávala, nemala aké auto predávať, keďže žiadne auto nemala. To je všetko čo chce uviesť. Na otázky vyšetrovateľa uviedla, že poškodeného S. J. nepozná, svedka N. K. nepozná, nespomína si, či bola 3.7.2016 v N., ale do N. chodievala za známymi. K svojej osobe uviedla, že

je momentálne bez práce, dlhodobo. Býva s priateľom v Ž., fajčí 50 cigariet denne, alkohol nepije. Na psychiatrii nebola nikdy liečená, cíti sa v poriadku a je schopná sa vyjadriť, taktiež chápe zmysel trestného konania.

Obžalovaná sa ku skutku vyjadrila aj v zápisnici o výsluchu z 19.12.2018 (pri rozhodovaní o príkaze na zatknutie), kde po zákonom poučení uviedla, že vie, pre aký skutok je na ňu podaná obžaloba, na ten skutok si spomína, nespravila to, tak nebolo. Spoznala sa s S., on bol v kúpeľoch. Vie o ňom, že mal matku v blízkosti N.. Boli spolu, ale nevie koľko dní, on chcel pervitín, tak ona ho išla s tým autom vziať do I. s tým, že drogy vybaví kamarát K.. Poškodený J. ju čakal v N. a vedel o tom. K svojej osobe uviedla, že je slobodná, má 4 deti, ale žije bez nich. O deti sa starajú starí rodičia. Momentálne sa zdržuje na ubytovni v Š. alebo v J. R. C. u kamaráta, volá sa O. K.Č., číslo domu uviesť nevie. Ubytovňa sa volá C., N.. N. XX. Za izbu si platí. Teraz tam bola pár dní, lebo s kamarátom si potrebovali od seba oddýchnuť. Má vedomosť o tom, že voči nej prebieha trestné stíhanie. Nevie prečo neoznámila adresu súdu. Sledovala na interne, či nie je v pátraní. Zaklopali jej policajti na dvere, prišli po ňu a povedali, že je v pátraní. Návykové látky užíva zriedka, občas pervitín. Občas je pre ňu 2 krát týždenne. Na liečení nebola. Nepracuje. Finančne jej teraz pomáha kamarát O. K.. Kedy bola naposledy zamestnaná, to nevie. Je nemajetná. Na živobytie potrebuje mesačne tak 150 - 200 €. Peniaze jej dáva kamarát. Iné trestné stíhanie sa voči nej nevedú. Doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, teraz jej končila podmienka za krádež v Ž.. O iných trestných konaniach voči svojej osobe nemá vedomosť. Ďalej uviedla, že od januára by sa mala opätovne zdržiavať na adrese Ž., H. XXX, lebo jej priateľ P. by mal byť v tom čase prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Ak by nebola tam, bude sa zdržiavať u kamaráta K., pričom uviedla aj mobilné kontakty.

Z prečítanej výpovede poškodeného S. J. (ďalej tiež poškodený) z prípravného konania zo 7.3.2018, realizovanej po vznesení obvinenia, vyplynulo, že ku skutku sa v prípravnom konaní vyjadroval 7 krát a už nemá sil znova vypovedať. Nechce k vyšetrovanej veci vypovedať, po poučení ale uvádza, že nemá žiadny zákonný dôvod nevypovedať, ale hlavne nemá silu a chuť. Následne uviedol, že s obžalovanou sa zoznámil v meste N., bola ročník 1991. Asi dva týždne s ním spávala v hotelovej izbe, dobre vedela kde má kľúče od auta, že má všetko v jednom ruksaku. Niekedy v lete 2016 mu obžalovaná zobrala z ubytovne liečebného domu kľúče od auta Renault Megane CA 993BN, ktoré stálo pred A. B. C. N.. Keď svedok zistil, že mu chýbajú kľúče od auta, žiadal mestskú políciu, aby mu dali na auto papuču, lebo sa obával, že mu môže zmiznúť. Polícia mu nepomohla a auto zmizlo. Svedok sa k autu dopátral sám a našiel ho v I. už bez ŠPZ, kde zistil, že ho obžalovaná predala nejakej inej osobe. Svedok odmietol popisovať celý priebeh ako sa to stalo, lebo už nemá sil. Nechce vo veci konať, chce mať už pokoj od všetkého. Nechce byť predvolaný na žiadny súd, odmieta sa dostaviť k ďalším výsluchom. Necíti sa byť poškodený a nechce, aby mu niečo obžalovaná vracala. Spôsobenú škodu mu aj tak nikto nenahradí, chce to celé zrušiť, má na mysli celé oznámenia, aj celé trestné konanie. Auto je už zošrotované a už chce mať pokoj. Viac ho stálo chodenie po polícii ako bola spôsobená škoda.

Z prečítanej výpovede svedka N. K. z prípravného konania z 7.3.2018, realizovanej po vznesení obvinenia, vyplynulo, že obžalovanú pozná zo I., odkiaľ obaja pochádzajú, je to jeho známa. Asi v lete 2016 raz prišla za ním, že súrne potrebuje peniaze, že má na predaj motorové vozidlo zn. Renault Megane za 100 €, že toto stojí vonku pred svedkovým domom. Svedok sa naň išiel pozrieť, páčilo sa mu, bolo modrej tmavšej farby, tak jej tých 100 € dal. Tvrdila mu, že auto je jej, že doklady od neho sú v aute za slnečnou clonou, ale že ŠPZ-ty nemá pri sebe, že tieto mu prinesie neskôr. Doklady neboli na jej meno písané, vtedy mu tvrdila aj tak, že auto je jej, že vlastník uvedený v dokladoch bude prítomný pri prepise. Svedok jej neskôr volal, no už mu nedvíhala telefón. Asi dva dni na to ku svedkovi prišli policajti a pýtali sa ho na pôvod predmetného vozidla, na čo im povedal, že mu ho predala práve obžalovaná. Policajti svedkovi uviedli, že vozidlo musia zaistiť, nakoľko pochádza z trestnej činnosti, že ho odcudzila majiteľovi, ktorý bol prítomný s nimi na mieste. Svedok auto dobrovoľne vydal, následne išiel na obvodné oddelenie, kde s ním bola spísaná zápisnica o vydaní veci. O tom, že bolo obžalovanou vozidlo ukradnuté, sa svedok dozvedel až od policajtov pri zaistiťovaní vozidla. Svedok uviedol, že obžalovanej veril, že auto je čisté, nechal sa ňou dobehnúť. Keby vedel, že je kradnuté, určite ho nekúpi. Pri kúpe ešte nevedel ako s vozidlom naloží, chcel si ho viac-menej nechať. K osobe obžalovanej svedok uviedol, že ju pozná skôr z čias, kedy boli stredoškolači. Vlastne sa vtedy za ním zastavila po dlhšej dobe, myslel si, že nemá takéto problémy, ani o nej nič nepočul. Neprišlo mu divné, že prišla s ponukou práve za ním, nejako to neriešil. Svedok tiež nechápe, prečo obžalovaná uvádza, že ho nepozná.

Z odborného vyjadrenia obchodnej spoločnosti I. E.. s.r.o., so sídlom D. XXXX/XXX, N., vyplynulo, že osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, rok výroby 1997, farba modrá metalíza, EVČ: P. XXXBN, VIN: C. (ďalej tiež OMV) malo ku dňu skutku hodnotu 350 €.

Z výpisu z obchodného registra vyplynulo, že obchodná spoločnosť I. E.. s.r.o., IČO: 44 938 373, so sídlom D. XXXX/XXX, N., sa zaoberá kúpou a predajom ojazdených motorových vozidiel, čo je známe súdu aj z jeho úradnej činnosti.

Z evidenčnej karty OMV vyplynulo, že vlastníkom a držiteľom vozidla bol L. N..

Z kúpnej zmluvy z 20.5.2016 súd zistil, že L. N. ako predávajúci predal poškodenému S. J. ako kupujúcemu OMV za kúpnu cenu 700 €. Vozidlo si prevzal poškodený v deň podpisu kúpnej zmluvy, kedy súčasne zaplatil kúpnu cenu a od tohto momentu vozidlo aj užíval, čo vyplýva z čestného prehlásenia predávajúceho. K prepisu vozidla predávajúci splnomocnil poškodeného splnomocnením z 15.7.2016. Z potvrdenia o zaistení veci vyplynulo, že dňa 5.7.2016 v čase od 13:45 hod. bolo osobe N. K. v mieste jeho bydliska v I. zaistené OMV spolu s jedným kľúčom čiernej farby. Zároveň súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj príslušnú fotodokumentáciu.

Z údajov o osobe obžalovanej (v spise na č. I. 85) je zrejmé, že obžalovaná bola v pátraní polície od 23.9.2015 do 26.4.2016, kedy bolo pátranie odvolané z dôvodu, že jej pobyt bol vypátraný s tým, že sa zdržuje v N. v podnájme na ul. C. XX (býva u S. K. na II. poschodí).

Z registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaná bola dosiaľ trikrát odsúdená za majetkovú trestnú činnosť, konkrétne vo veciach Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/234/2017, 9T/135/2017 a 2T/176/2017.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/234/2017 súd zistil, že obžalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 13. októbra 2017, sp. zn. 0T/234/2017, právoplatným a vykonateľným 13. októbra 2017, uznaná za vinnú pre skutok spáchaný 12.10.2017, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na 1 rok. Trestný rozkaz bol obžalovanej doručený do vlastných rúk 13.10.2017. Uznesenie o vznesení obvinenie je z 12.10.2017 a obžalovanej bolo doručené toho istého dňa, t. j. 12.10.2017.

Súd si zadovážil taktiež podstatný obsah spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/135/2017 a zistil, že obžalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 9. októbra 2017, sp. zn. 9T/135/2017, právoplatným a vykonateľným 9. marca 2018, uznaná za vinnú pre skutok spáchaný 29.07.2017, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na 1 rok. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanej do vlastných rúk 28.2.2018. Uznesenie o vznesení obvinenia je z 29.7.2017 a obžalovanej bolo doručené toho istého dňa, t. j. 29.7.2017.

Súd si zadovážil taktiež podstatný obsah spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/176/2017 a zistil, že obžalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 19. marca 2018, sp. zn. 2T/176/2017, právoplatným a vykonateľným 26. mája 2018, uznaná za vinnú pre skutok spáchaný 13.09.2017, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Trestný rozkaz bol doručený obhajkyňi obžalovanej do vlastných rúk 17.5.2018, keďže sa konalo pri obžalovanej ako proti ušlej. Uznesenie o vznesení obvinenia je z 13.9.2017 a obžalovanej bolo doručené toho istého dňa, t. j. 13.9.2017.

Z registra priestupkov MV SR súd zistil, že obžalovaná bola dosiaľ 5 krát priestupkovo postihnutá, z toho 3 krát za priestupky proti majetku, jeden krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a jeden krát 15.8.2016 za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Z registra obyvateľov SR súd zistil, že obžalovaná je slobodná, má štyri maloleté deti a trvalý pobyt má evidovaný v Sereďi.

Z mesta Sereď nebola bližšie hodnotená. Z lustrácie AVÍZO, súdy, STA a GP SR súd zistil, že sa aktuálne iné trestné konania proti obžalovanej nevedú.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z. vyplynulo, že naposledy bola obžalovaná evidovaná ako uchádzač o zamestnanie do 25.4.2010 a k 2/218 jej boli vyplácané prídavky na deti.

K hodnoteniu dôkazov

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán (tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov). Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd bez pochybností za preukázané, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine sa stal a že ho spáchala obžalovaná. Obžalovanú bezpečne svojimi výpoveďami usvedčujú poškodený a svedok N. K.. Bez nutnosti podrobnej rekapitulácie ich výpovedí (rozvedených vyššie v

texte) treba uviesť, že poškodený jasne uviedol, že obžalovanej auto nepožičiaval, nikdy jej kľúče od auta nedával, avšak ona vedela, že kľúče máva stále uložené v ruksaku. Keď zistil, že obžalovaná od neho odišla a jemu chýbajú kľúče od auta, žiadal mestských policajtov, aby mu na auto, ktoré vtedy ešte stálo pred A. B. C. N., dali papuču. Policajti mu nevyhoveli a následne auto zmizlo. Pátral po ňom sám a našiel ho v I. pred domom svedka N. K., preto zavolať policajtov. Svedok N. K. tvrdí, že mu auto predala obžalovaná. Svedok mal k dispozícii nielen auto, ale aj kľúče od auta, ktoré na výzvu policajtov spolu s autom dobrovoľne vydal. Tiež uviedol, že obžalovanej za auto zaplatil, že mu ho dala bez ŠPZ a povedala mu, že jej auto patrí, že ho kúpila a pôvodný majiteľ príde na úrad k prepisu. Práve disponovanie svedka N. K. kľúčmi od auta je ten moment, ktorý potvrdzuje verziu poškodeného a obžalovanú usvedčuje zo spáchania žalovaného skutku. Kľúče od auta totiž boli v izbe poškodeného, do ktorej mala prístup okrem poškodeného už len obžalovaná a následne tieto kľúče boli v dispozícii svedka N. K., ktorý tvrdil, že mu ich dala práve obžalovaná.

Pokiaľ ide o ustálenie hodnoty vozidla, súd o správnosti odborného vyjadrenia nemal žiadne pochybnosti, keďže mu je známe z úradnej činnosti, že spoločnosť predkladajúca odborné vyjadrenie prevádzkuje v N. autobazár, teda je zrejme, že k cene starších jazdených vozidiel sa vie fundovane vyjadriť. Zvlášť nemal pochybnosti v situácii, kedy poškodený auto zakúpil krátko pred skutok za sumu 700 eur, čo je zrejme z oboznámenej kúpnej zmluvy.

Pokiaľ ide o výpovede obžalovanej, týmto súd neuveril, lebo evidentne ich menila s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V prípravnom konaní popierala, že poškodeného a svedka vôbec nepozná, tiež uvádzala, že žiadne vozidlo nešoférovala, ani ho nikomu nepredala. Dokonca popierala, že by sa zdržiavala v danom čase v N., priznala iba, že do N. chodila sporadicky za známymi. Avšak zo správy o pátraní po obžalovanej vyplynulo, že koncom apríla 2016 bola políciou vypátraná v N.Š., kde žila v podnájme.

Neskôr vo výpovedi obžalovaná priznala, že predsa len poškodeného a svedka pozná, že vozidlo skutočne šoférovala, avšak so súhlasom poškodeného, lebo pre neho išla kúpiť od N. K. pervitín do I.. Ani tomuto tvrdeniu súd neuveril. Jednako ho vyvracajú výpovede poškodeného a svedka, ale predovšetkým ak by išla kúpiť pre poškodeného drogy, tak nemala dôvod odovzdávať svedkovi N. K. kľúče od auta, na ktorom tie drogy prišla kúpiť, ale logicky by sa s drogami a autom vrátila k poškodenému, čo neurobila. Nakoniec treba v rámci hodnotenia vierohodnosti výpovedí obžalovanej poukázať na to, že to práve obžalovaná priznáva užívanie pervitínu dva krát týždenne (poškodený naopak nič také vo svojej výpovedi nespomínal), že v čase skutku a aj v súčasnosti je bez príjmu, nemajetná, nezamestnaná, nestarajúca sa o svoje štyri maloleté deti, pričom aj po súdenom skutku páchala krádeže, za ktoré bola právoplatne odsúdená.

K právnej kvalifikácii skutku

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 odsek 4 písmená b) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno e) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou.

Podľa § 122 odsek 6 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný ľst'ou, ak bol spáchaný s využitím omylu, ktorý páchatel' vyvolal, alebo s použitím úskoku.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel' pred útokom nemá vo svojej dispozícii. Prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Zmocnenie sa veci z hľadiska dikcie ust. § 212 Trestného zákona predpokladá cieľenú protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci, ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatel'a) fyzickej alebo právnickej osoby. Trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. Ak je hodnota tejto veci vyššia ako 266 €, pôjde o trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Ak si páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pri použití § 138 písmena e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú

skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.), čo vyplýva zo zjednocujúceho Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj78/2011 zo dňa 12.12.2011.

Zo skutkovej vety výroku o vine rozsudku je zrejmé, že konanie obžalovanej z hľadiska objektívnej stránky naplnilo všetky zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, lebo obžalovaná si prisvojila cudziu vec, konkrétne motorové vozidlo patriace poškodenému a to tým, že sa ho zmocnila, čím spôsobila poškodenému škodu vo výške 350 €, teda malú škodu. Znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty naplnila tým, že taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - vlámaním, lebo trestný čin je spáchaný vlámaním aj vtedy, ak páchatel' vnikne do uzavretého priestoru (v tomto prípade uzamknutého vozidla) ľst'ou, pričom trestný čin je spáchaný ľst'ou vtedy, ak je spáchaný s využitím omylu, ktorý páchatel' vyvolal, alebo s použitím úskoku. Súd jeho toho názoru, že v konaní obžalovanej išlo o úskok, keď odcudzila kľúče od vozidla využívajúc neprítomnosť resp. nepozornosť poškodeného, teda jej konanie bolo ľstivé.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovanej ako konanie v priamom úmysle, lebo obžalovaná ako trestne zodpovedný páchatel' chcela porušiť záujmy chránené Trestným zákonom. Motív jej konania bol zisťný, keďže bola nemajetná, nezamestnaná a v podstate bez príjmu.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. Príťažujúcu okolnosť (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) však nemožno priznať vtedy, ak sa úhrnný trest zároveň ukladá podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda s použitím tzv. asperačnej zásady, ktorá sa aplikuje vtedy, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (viacčinný súbeh).

Podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu sa postupuje aj v prípade ukladania súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

V tomto prípade súd zistil, že u obžalovanej sa súdený skutok zbíeha so skutkami dokonanými 29.7.2017, 13.9.2017 a 12.10.2017, za ktoré bola obžalovaná postupne odsúdená trestnými rozkazmi Okresného súdu Galanta vo veci sp. zn. 0T/234/2017, 9T/135/2017 a 2T/176/2017. Zbiehajú sa preto, lebo prvý trestný rozkaz bol obžalovanej doručený do vlastných rúk /s účinkami vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku/ vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/234/2017 dňa 13.10.2017, ergo všetky skutky spáchané pred týmto dátumom tvoria zbíehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú patrí obžalovanej jeden súhrnný trest ukladajúci podľa trestnej sadzby, ktorá sa vzťahuje zo všetkých zbíehajúcich sa trestných činov na ten trestný čin, ktorý je najprísnejšie trestný, v tomto prípade zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, za ktorý je možné páchatel'a potrestať odňatím slobody v rozpätí od troch do desiatich rokov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež súd obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V prípade obžalovanej súd nezistil žiadne poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti. Priznaniu poľahčujúcej okolnosti, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) bránil fakt, že aktuálne žalovanú trestnú činnosť obžalovaná popiera. Na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti pri ukladaní súhrnného trestu je totiž nutné, aby sa doznávala k celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti resp. ku všetkým trestným činom. Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť, že spáchala viac trestných činov, túto okolnosť nebolo možné priznať s poukazom na zásadu zákazu dvojitého pričítania, keďže sa trest ukladal s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona.

V konečnom súčte tak bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný (0:0), preto sa v súlade s ust. § 38 odsek 2 Trestného súd pohyboval v celom rozpätí trestnej sadzby 3 až 10 rokov.

Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je namieste obžalovanej uložiť trest odňatia slobody, nakoľko alternatívne spôsoby trestania by zjavne nevedli k dosiahnutiu účelu trestu. Zároveň však súd dospel k záveru, že výkon trestu odňatia slobody u obžalovanej nie je nevyhnutný na jej nápravu, preto jej výkon trestu podmienene odložil podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 3 roky.

Keďže súd obžalovanej uložil probačný dohľad nad jej správaním sa v skúšobnej dobe, bol zároveň povinný uložiť jej minimálne jednu primeranú povinnosť resp. obmedzenie, preto jej uložil povinnosť spočívajúcu v prikaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a podrobiť sa liečeniu závislosti, keďže podľa vlastných slov obžalovaná užíva metamfetamín - pervitín. Keďže súd ukladal obžalovanej súhrnný trest, zároveň postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanej skoršími rozhodnutiami, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vedený vyššie rozpísanými úvahami považoval súd takto uložený trest za dostatočný na nápravu obžalovanej, ako aj na ochranu spoločnosti. Skúšobná doba je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaná spôsobom svojho života preukázala, že sa ponaučila a ďalšieho protiprávneho konania sa viacej dopúšťať nebude. Uložené povinnosti zvýraznia výchovné pôsobenie trestu a v prípade ich nesplnenia bude následne rozhodnuté o premene trestu na trest nepodmienečný. Zároveň podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a je tak dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.